

VECKOBLADET

43

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 18 december

Solidaritet!

Den polska arbetarklassens kamp för självklara demokratiska, fackliga fri- och rättigheter avbröts med auktoritära våldsmetoder natten till den 13 december.

Den polska krisen kan inte lösas med krigslagar, ej heller med konfrontation. Polens framtid är idag synnerligen oviss, landets sociala, ekonomiska och politiska problem förvärras för var dag.

De åtgärder den polska regeringen vidtagit förvärrar problemen ytterligare. Detta i ett läge då alla progressiva krafter i Polen borde samverka för att lösa landets problem. Dessa problem är en intern angelägenhet för hela det polska folket. En eventuell inblandning av utländska makter och intressen kan under inga omständigheter tolereras.

Den demokratiska och socialistiska utvecklingen i Polen måste få fortsätta. Undantagslagarna måste upphävas. De häktade medlemmarna i Solidaritet och Förenade Polska Arbetarpartiet måste omedelbart frigges.

Lund den 15.12.81

KU-SKÅNE VPK-SKÅNE

SAMMA POLISER DÄR SOM HÄR

Jag tvekade inte då styrelsen ringde upp mig i söndags eftermiddag och frågade om jag ville vara med i en enkel demonstration mot övergreppet i Polen.

Klockan sju kom jag ner till Stortorget där vi hade en banderoll och några kamrater med facklor.

Vi stod där ett par stycken. En höll en fackla och jag delade ut flygblad till förbipasserande. Efter en halvtimme kom en polisbil sakta rullande på cykelbanan. (Bara likbilar kan köra lika sakta som poliser.) Ska dom nu komma och bråka? Nej dom försvann runt hörnet. Vi hämtade andan och fortsatte vår lilla demonstration mot militärens och polisens övergrepp mot yttrandefriheten i Polen. Då kom bilen tillbaka. Den körde upp på trottoaren och två poliser steg ur.

– Har ni tillstånd för det här?

– Tillstånd? sa jag. Måste man ha det för en sån här liten demonstration?

– Det är klart att man måste. Vi har kollat upp och inte kunnat hitta något tillstånd. Så det är bara att packa ihop.

Vi fick veta att tillstånd söker man i god tid, och hinner man inte skaffa något tillstånd får man låta bli att demonstrera.

Vi packade ihop och gick till lokalen. På vägen dit kunde vi inte undvika att fundera över det bisarra att polisen stoppat vår demonstration för yttrandefriheten i Polen. De två poliserna hade säkert inga baktankar med sitt ingripande. De följde bara reglementet och sina order, det gör poliserna i Polen och Chile också . . .

Lars Nilsson

SOLIDARITET MED »SOLIDARITET»

Med ovanstående paroll gick Vpk och KU i Lund snabbt ut och uppmanade till en demonstration, som bl.a. skulle innehålla krav på att de häktade medlemmarna i Solidaritet och Förenade polska arbetarpartiet omedelbart måste frigges och att undantagstillståndet måste upphävas (när detta presslägs är demonstrationen förhoppningsvis genomförd.)

Till att börja med försökte Vpk få till stånd ett samarbete med Lunds socialdemokrater,

men dessa avvisade - efter en del förhållningar - inviten och började istället själva organisera ett möte.

Redan i söndags, efter det att de första alarmerande rapporterna inkommit, organiserade Vpk en protestaktion på Stortorget med facklor, en banderoll och flygblad. Efter några timmar avbröts emellertid den stillsamma aktionen av lundapolisen med motiveringen att inget tillstånd givits.

SOLIDARITET och (S)olidaritet

När demokratin våldtas i öst lider de socialistiska strävandena bakslag i väst. När "diktaturens kreatur" härjar i öst triumferar reaktionen i väst. Men när de socialistiska krafterna stärks i väst och bidrar till att mildra spänningen mellan militärblocken, då ökar möjligheten till en demokratisk utveckling i öst. Detta är grundvalen för arbetarrörelsens solidaritet över gränserna, för gemenskap mellan dem som kämpar för demokrati och socialism i väst och i öst.

Införandet av militärstyre i Polen natten till den 13:e dec kan ha varit uppmarschen till ett nederlag för den internationella socialistiska och demokratiska rörelsen av samma mått som Ungern 1956 och Tjeckoslovakien 1968. Men det är alls inte avgjort. Tvärtom finns det mycket som talar för att det senaste årets demokratiska landvinningar inte helt kommer att omintetgöras, att så att säga kontrarevolutionen mot "Solidaritets andra revolution" (Jaruzelski) inte kommer att uppnå en fullständig seger. Demokratistävandena har nämligen en solid folklig förankring och Solidaritet en ansenlig styrka, medan denna "kontrarevolutions" inhemsk bas i auktoritära delar av militären och i odemokratiska delar av kommunistpartiet kanske är bräckligare än vad lördagsnattens skickligt genomförda operation ger vid handen. Inför den närmaste tidens kraftmätning behöver således de socialistiska och demokratiska krafterna i Polen allt vårt stöd. Inte bara för att "rädda vad som räddas kan", inte bara för att upphäva undantags-tillståndet, utan med målet att fullfölja den socialistiska och de-

mokratiska utvecklingen.

Vad gäller de principiella frågorna om demokratiska fri- och rättigheter, om nödvändigheten av en fri fackföreningsrörelse osv, är Vpk:s uppfattning glasklar. Redan på söndagen reagerade partiledningen med avsky mot de militära och polisiära metoderna att handha politiska konflikter. Även lokalt kom uttalanden från Vpk-Lund, och på tisdagen från Vpk-Skåne och KU-Skåne med krav på upphävande av undantagslagarna och frigivande av de häktade medlemmarna i Solidaritet och För-enade polska arbetarpartiet. Fr o m söndagen har vi haft manifestationer på Lunds gator och torg, med kulmen i gårdagens demonstration.

Torsdagens demonstration var en av många i landet och i världen som hölls med anledning av Solidaritets demonstration i Warszawa. På andra håll hölls demonstrationerna av en enad arbetarrörelse men i Lund avböjde SAP och LO inbjudan att delta, för att idag i stället ordna ett eget möte på Stortorget. Detta möte, som möjliggjordes genom Vpk-Lunds välvilja (vi hade tillstånd för planerade aktiviteter), har vi inte blivit inbjudna att samarrangera, utan vi mer eller mindre direkt ombetts att hålla oss därifrån. Denna organisationsegoism skadar solidariteten med den polska arbetarrörelsen, som ju är mycket betjänt av stöd från kommunistpartier i väst. SAP:s sektierism kommer att nå ytterligare oanade höjder när (mörk)gräsossen och kommunist-ätaren Frans Nilsson i kväll ska piska upp stämningen och göra den halsbrytande ekvationen Jaruzelski = Werner. Sådan är solidariteten av märke (s).

Politisk aritmetik

Den som har läst fredagens tidningar har redan facit i hand. »S gör upp med borgarna» är säkert rubriken i Arbetet och Sydsvenskan toppar nog med »Bristande demokratisk trovärdighet». Eller blir det bara notiser, kanske rentav tystnad? Spännande, mycket spännande.

Vad det gäller är ett till synes oskyldigt valärende på torsdagens kommunfullmäktige: val av huvudmän till Lundabygdens sparbank. Sparbankslagen föreskriver att en sparbank ska ge ett visst lokalt lekmannainflytande genom att kommunfullmäktige ska utse representanter för allmänheten i proportion till partierna. Tanken är ungefär densamma som när det gäller nämndemän. Lundabygdens sparbank har 15 sådana huvudmän - varav några kvinnor - och för att få en kontinuitet bland dem ordnar man så att 5 nyväljes varje år. Nu kan det ju vara svårt att få en rättvis proportionalitet när det är så få gången, men med god vilja går det: under mandatperioden 76-79 valde socialdemokrater och borgare omväxlande 2 respektive 3 personer och man fick den av lagen åsyftade fördelningen: 8 borgare och 7 socialdemokrater.

Scenförändring

I kommunvalet 79 kommer så Vpk in i fullmäktige med sådan styrka att det skulle få en representation: en korrekt fördelning skulle nu ge 8 borgare, 5 socialdemokrater och 2 Vpk-are. December 79 är det inga problem, då väljs 3 borgare och 2 från s. 1980 ser s vartåt det lutar och det upprepas: det kommer att bli 9 borgare och 6 s och man rustar sig till strid. I sista stund upptäcker man att en förändring skulle ge Vpk platser och då släpper man kraven. När du läser det här har säkert socialdemokraterna och borgarna för 3:e gången sett till att hålla Vpk utanför. S-linjen i Lund är klar: hellre en borgare än en vpk-are.

sorten. Vpk-are skulle kanske se efter vem som får låna pengar och till vad, kanske skulle det dyka upp fastighetsägarnamn som The-landersson, Tavell och Ohlsson - man kan ju inte veta så noga. Ur sparbankens synpunkt skulle det ju vara lyckligt om man kunde befria sig från misstankar om olustig användning av pengar, så det är säkert inte därifrån motviljan mot vpk-representationen kommer. En borgerlig vän framkastade tanken att de som röstar på Vpk inte har

så mycket pengar, särskilt inte på banken, och visst ligger det väl en del i det. Å andra sidan är ju den fyrtiogradiga röstskalan avskaffad, men det kanske inte gäller här?

Dansk regeringsbildning

Borgarnas och socialdemokraternas agerande i denna sak är naturligtvis juridiskt tveklaktigt och värt ett överklagande. Sparbanks-lagen ska inte få myglas bort på detta sätt. Men det intressanta är som vanligt inte juridiken utan politiken. Det här är en uppgörelse mellan borgare och socialdemokrater som ju inte är ovanlig i Lunds politiska historia. Dessvärre kan den inte uteslutas i framtiden heller. Nästa kommunval kommer med all sannolikhet att ge upphov till en balanssituation där varken socialdemokrater eller de tre borgerliga partierna kommer att ha ensam majoritet. Vem kommer att göra upp med vem? Det blir nästan som en dansk regeringsbildning. Nyckelrollen innehas av s. Folkpartiet är otänkbart som partner - de är bara vingelpettrar, tycker s. För centern går det åt helvete i valet och misstron åt det hållet är grundlagt med 6 år av Fälldin. Miljöpartiet kommer s inte att vilja ta i med tång.

De tunga pågarnas koalition

Nej, lösningen är naturligtvis en nykter uppgörelse mellan moderater och socialdemokrater, partier med sunt förnuft som vet vad man kan göra med en kommunalrådspost och kan ta vara på pensionspengarna, partier utan vacklan eller flirtande med tillfälliga miljöopinioner. Det blir en koalition som ger Lund de parkeringshus det förtjänar. Motsättningar, jovisst, men man vet var man har varandra och det mesta kan säkert lösas över en sup och en smörgås. Lite gnällande från ungdomarna i SSU, men sänt går ju över. Alla är vi ju om än inte infödda så dock lundabor.

Alltså: samförstånd över parti-gränserna (s) och (m) är mitt grundtips. Jag har förstätt att det i tidningskretsar är vanligt att slå vad om öl och en knake om hur det går. Finns det någon som vill hålla emot? God helg!

Lucifer

NOTISER:

VPK LUND LÄMNAR SVENSKA FREDSKOMMITTÉN

Vpk Lund säger upp sitt kollektiva medlemskap i Svenska Fredskommittén. I en stund då frödsfrågan är angelägnare än någonsin och den allmänna frödsrörelsen glädjande nog växer, är det beklagligt att Svenska Fredskommittén genom sitt okritiska ställningstagande för den ena av kärnvapen-stormakterna riskerar att skada denna rörelse. Styrelsen

BRÖDERNA PAULSSON

Lundias ägare bröderna Paulsson kan nu sägas ha gjort sitt beundran om beteckningen »riksbekanta hotellsvindlare», sedan det kommit fram hur de i somras lyckades övervältra en förlustborgen om 15 miljoner kronor på Lunds kommun. Snyggt gjort - om man ser det ur deras privatekonomiska synpunkt. För gottlänningarna är det inte fullt så lustigt.

Och detta Lund, där bröderna i vissa kretsar väckt beundran som »framgångsrika företagare»? Ja, här arrenderas de Grand och kommunen har gått i borgen. På Gotland var Vpk enda motståndarna mot äventyret med Snäck, här har Vpk varit lika ensamma mot Grand. Vi hoppas att vi ifrte får lika rätt som våra partikolleger därborta, men det kan gå illa för Lunds kommun. Bröderna Paulsson klarar sej nog.

UNDANTAGSLAGEN BORT

Riksdagen har i veckan upphävt den lag som man mot Vpk:s och Per Gahrtons röster införde häromåret och som gav ett antal högre statliga ämbetsmän en juridiskt privilegierad undantagsställning. Bra.

Den internationella uppmärksamheten kring lagen gjorde det för pinsamt att behålla den. Den uppmärksamheten är till stor del resultatet av det otvivelaktiga arbetet från en person, Reinhard Helmers. Detta bör uppriktigt erkännas, alldeles bortsett från RHs polemiska överslag mot Vpk och inte minst mot Vpk Lund i olika sammanhang.

SÖLVE JOHANSSONS

85

ÅVSÄGELSE

Vpk beklagar att Sölve Johansson avsåg sig sitt uppdrag som suppleant i fastighetsnämnden. Sitt medlemskap i partiet bröt Sölve Johansson redan för ett år sedan, men han förklarade då att avhoppet saknade politiska motiv och att han gärna hade sitt uppdrag kvar. Eftersom Vpk Lund bedriver en bevarandepolitik i stadsbyggnadsfrågor tyckte vi att det var bra att Sölve Johansson med sin sakkunskap på området fanns kvar i fastighetsnämnden. Han förklarar nu att han anslutit sig till »konservatismen», men om han tror att han ska få gehör för sitt engagemang beträffande de gamla husen hos de konservativa partierna lär han bli grundligt besviken. Styrelsen

Goda middagar

Här frågar man sig om det är viktigt att ha huvudmän? Jag vet inte: nuvarande huvudmän är i första hand kända för att äta den årliga bankmiddagen, som lär vara god. Den samlade erfarenheten av de aktuella personernas intresse av att ifrågasätta, ta upp problem och allmänt på ett aktivt sätt företända allmänheten säger mig att det nog inte blir så mycket av den

1000 NAMN

Klostergårdens byalag har samlat in 1000 namn på sina protest-listor mot Västra ringen, den planerade genomfartsvägen söder om Klostergården.

Länets vägförvaltning har gjort en utredning, där de granskar konsekvenserna av fyra olika sträckningar av vägen. Byalaget kräver i ett brev till kommunstyrelsens ordförande Sverker Oredsson, att få skicka representanter till det möte där utredningen ska presenteras för kommunledningen.

Från fackeltåget

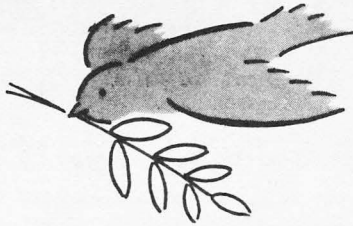
Fackeltåget mot kärnvapen, kvällen före Lusse, blev en stor demonstration med många nya ansikten: 2 100 hade mött upp från centrum och de fyra väderstrecken (stadsdelstågen var resultatet av ett lyckat nytänkande).

Det var väl inte precis stämning för att sjunga internationalen under de blåvita banderollerna och Fredskommittén hade inte lyckats få med några anti-imperialistiska plakater, vad vi kunde se. Men det var ju inte heller meningen: kärnvapen dödar såväl adel, präster, borgare som bönder och arbetare!

Aven om en del vänner av ordning rynkade på näsan när biskopen talade, så var det inte så få av Lunds odogmatiska vänster som efter mötet letade sig in i kyrkan för att digga stämningen. Nå, Lunds kommunistiska blåsorkester hör ju i andra sammanhang till domkyrkans husband, så det var väl inte särskilt märkvärdigt.

Vacklande välden

De flesta gick nog ändå till Stadshallen där det bjöds på glögg och uppträdanden: Karin och Gunnell dansade njutbart och Kvinnocentrums sånggrupp "Nälorna bränns" övertygade särskilt

med sitt potpuri på gamla freds-sånger. Bland andra attraktioner hörde fredsforskaren Jan Öberg, som utvecklade sina tankar från appellmötet. Han framförde bl a åsikten att supermakterna i själva verket har mer som förenar än som skiljer: de är bägge vacklande välden med inre problem och som har upphört att vara modeller för omvärlden. Om 20 år, menade Jan Öberg, kommer kanske Sovjet och USA att få känna hotet från asiatiska stormakter.

Innebär det att Västeuropa bör liera sig med Kina och Japan för balansens skull eller ska vi chansa på en snabb nedrustning innan allt blir en enda stor Öst - Väst - Syd - Nord - konflikt?

Smått oroad av dessa nya perspektiv gick vi ut i den kalla Lussekvällen, som redan börjat genljuda av ungdomars sorglösa skrän.

Poetisk masslinje

Lund är en stad med traditioner. Vilka man fastnar för beror väl på personlig läggning och i viss mån på tillfälligheterna. Som det här med de årligt återkommande lyrikafstnarna på AF som ordnas av föreningen "Dikter till tusen", inte för att jag normalt lägger ner så mycket tid på poesi, men just dessa träffar vill jag inte gärna missa.

I en avspänd atmosfär framträder här mest yngre, okända skaldar, vilka låtit sig publiceras i den lyrikantologi som ges ut av ovannämnda förening. Syftet är ideellt och det hela finansieras med hjälp av bokförsäljningen (Årets bok heter "Diktbok", ser ut som kooperationens basvaror och kostar bara 20 kr).

Dikterna i tryck är - givetvis - av skiftande kvalitet, men poeterna på scenen är alltid värda att lyssna på. Ta t ex en man vid namn Ben Hassan som skrivit ihop några inte alltför märkvärdiga tankekorn, väl framme på podiet fick han publikum att riktigt stortrivnas när han utvecklade sitt älsklingstema om glädjen i tillvaron. Ben Hassan gjorde också ett försök att komma in i Guinness rekordbok med världens kortaste dikt, som handlar om en golfbolls längtan. Dikten lyder: "i". Men då dök den eminente översättaren Sven Collberg upp och presenterade den ljudlösa dikten "En fisks

morgonsång" och det rekordet lär inte gå att slå.

Könsdifferans

En annan personlighet var Sten Svensson som annars är känd som utgivare av lundatidskriften "Allegorische Bildzeitung". Hans dikter övertygade utan att vara alltför förståbara. Lite mer jordnära var Barbro Arte, Nina R Molin och Birgitta Esser. Ja, man tycker sig rent av ana en könsdifferans här: de kvinnliga poeterna talar med allvar om nära ting, medan männen gärna hamnar i det blå.

Ska jag vara lite kritisk så måste jag erkänna att årets lyrikafstn nog ändå kändes lite avslagen jämfört med tidigare års toppar. Samhällsklimatet har väl slagit igenom hos dessa poeter. Ja just det: ökad privatisering, inga lösningar på världens problem, knappast ens samhällskritik förekommer. Men det personliga är också viktigt, så det kändes ändå som om man varit med om en stimulerande kväll.

Mjau

BOKCAFÉT

Det är ännu inte klart om Bokcafét kommer att sluta sina dagar med likvidation eller konkurs. Men i vilket fall kommer verksamheten att avecklas under de närmaste månaderna.

Men Lund kommer förmodligen ändå inte att bli utan en vänsterbokhandel. Det finns planer på att starta ett nytt Bokcafét (arbetsnamn: Lilla Bokcafét). Det kommer i så fall att ha ett mer begränsat sortiment och vara utan postorderförsäljning och caféverksamhet.

Bokcafét sjunker med flaggan i topp

Det kan man väl säga när, samtidigt som likvidationsbeslutet tas, Bokcafét ger ut en 304 sidor tjock katalog och en "Bok om böcker" på 192 sidor. Det är dock Kulturföreningen Bokcafét's Vänner som står som ägare, vilket gör att inte all ev vinst hamnar i det säll som ett likvidationsbo utgör. Och kulturföreningen kan kanske komma att spela en roll vid en ev rekonstruktion av Bokcafét!

Näval, det är inte det enda argumentet för att köpa dessa böcker, som tillsammans bara kostar 60 kr. Katalogen, som har en enkel och snygg layout, förtecknar ju ca 10 000 titlar radikal facklitteratur på de nordiska och

de stora västeuropeiska språken! Titlarna är i stort uppställda enligt bibliotekens klassifikationssystem, vilket ökar bokens värde som bibliografiskt hjälpmedel.

Vill man bli riktigt klok så läser man katalogkomplementet "Bok om böcker", i vilket 25 bemärkte - ofta lundensiska - forskare ger vägledning i sina respektive områden. Det är inte alltid lättlästa, men förvisso innehållsmättade essäer det rör sig om. Även denna bok ger bibliografiska data för vidareläsning. Kritik: Mer läsvänligt om texten legat på två spalter.

Uppmaning: För din egen och Bokcafét's skull, köp böckerna!

Inget Lund utan Bokcafét

tycker Vpk-Lunds styrelse och fortsätter:

Vänstern i Lund behöver ett partipolitiskt oberoende bokcafét, med samma öppna och odogmatiska karaktär som hittills. De kunskaper och erfarenheter Bokcafét samlat under 11 år och som senast kommit till uttryck i den förnämliga nya katalogen, måste tillvaratas. För vår del vill vi inte öppna ett Vpk-ägt bokcafét och vi uppmanar andra organisationer och enskilda att inte ta initiativ till att bilda egna bokcaféer, utan i stället stödja de ansträngningar

som görs för att ombilda Bokcafét's verksamhet till ekonomiskt acceptabla former. Detta sker f n bäst genom att ställa personella resurser till förfogande, genom att fortsätta handla på Bokcafét, genom att bidra ekonomiskt till en rekonstruktion via Kulturföreningen Bokcafét's vänner, postgiro 93 38 25-2, eller åtminstone köpa den otroligt billiga nya katalogen, som tillsammans med litteraturvägledningen omfattar nästan 500 sidor, i butiken eller genom insättning av 60:- på Kulturföreningen Bokcafét's vänner's postgiro.

BOKCAFÉT'S KATALOG

- unik och oumbärlig bibliografi. Innehåller bortåt 10 000 titlar inom skilda ämnesområden. Här finner du de viktiga böckerna och tidskrifterna på svenska, engelska, tyska, danska, norska och i viss mån franska och spanska. Bredden i urvalet är stor, men tyngdpunkten ligger på den samhällskritiska, marxistiska traditionen.

BOKCAFÉT'S BOK OM BÖCKER

- en artikelsamling där 25 yngre, radikala forskare presenterar olika ämnesområden, orienterar om nya forskningsrön och aktuella tvisteämnen - och framför allt ger massor av lästips!

Här återfinns bl.a. artiklar om arbetarrörelsen, tekniken, Östeuropa, psykologi, sociologi, kvinnoforskning, fascism, sjukvård, litteraturpedagogik, juridik, historieforskning, italiensk marxism, Latinamerika, fredsforskning, narcissism, vardagsliv...

Du får båda böckerna med posten om Du sätter in 60 kr på pg. 93 38 25 - 2. (»Kulturföreningen Bokcafét's vänner.) Du kan naturligtvis också köpa böckerna direkt på Bokcafét, S:t Petri Kyrkogata 7, Lund.

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Ijugarbänken

Vi frågar kommunal- och oppo-
sitionsråden om vad de önskar att
tomten ska komma med i år?

Lennart Ryde (m)

— Kraftiga svängremmar till det
arbetande folket och bättre av-
dragsmöjligheter för de som redan
har det gott ställt.

Sverker Oredsson (fp)

— Jag skulle till den nya skjut-
banan önska mig en måltavla som
avbildar Gertrud Anljung i helfi-
gur. Hoppas jag inte uttryckt mig
för brutalt, ..

Nils Arne Andersson (c)

— För att kunna hålla mig väl-
informerad om andra kommunala
skandaler än dem jag själv deltar i
ser jag gärna att tomten kommer
med en årsprenumerering på
Veckobladet. Den reklamen bju-
der jag på!

Birger Rehn (s)

— En video i varje LO-hem skulle
föra klasskampen ett snäpp fram-
åt. Såg redaktörn Arbetets fina
extrabilaga om video?

Ingegärd Göransson (s)

— Jag vill gärna ha Bokcaféns nya
katalog så att jag kan få tips på
böcker som kan fördjupa och sti-
mulera debatten om socialismen,
inom socialdemokratien.

Ingen övertygande handbollssäsong för Vpk IF

Nej, det har gått på kryckor i år.
Först missades sista anmälnings-
dagen och vi fick hoppa in i Lugis
motionsserie när två matchom-
gångar redan var spelade, sedan
inledde laget med bara fem man
på plan, vilket givetvis resulterade
i en förlust. Övriga matcher i se-
rien vanns dock trots att vi aldrig
kunde ställa upp med full besätt-
ning (som ju inkluderar avbytare).
I höstens första och enda cup-
match blev vi utslagna med udda-
mål. Då hade vi själva bara sex
spelare att tillgå.

Vpk IF:s handbollssektion be-
står av ett tiotal spelare som aldrig
tränar just handboll, men som har
tidigare erfarenheter i sporten att
falla tillbaks på. I själva verket
skulle laget med lite tuffare orga-
nisering kunna bli ett av Lunds
bättre korplag: här finns listiga
linjespringare, riviga försvarsspe-
lare, försiktiga bollpassare och t o
m en och annan distansskytt. Men
som sagt var, det krävs lite upp-
stramning till nästa säsong.

Lerbäcksträningen

Vi kan bara konstatera att trä-
ningarna på Lerbäcksskolan på
lördagarna har varit välbesökta.
Det har rört sig om ett dussintal
kamrater som, efter att ha blivit

uppvärmda av Jan Svenssongym-
nastik, sprungit svetten av sig un-
der inomhusfotbollen. Men ännu
saknar vi kvinnorna i den gymna-
stiksal som står ledig. Det har
kommit några kvinnor, men det
har aldrig varit mer än en samti-
digt. Någon form av samordning
skulle behövas. Den 19.12 upphör
träningen för i år och återupptas
igen den 23.1.82.

Finns intresse för löpning?

Måhända finns det många
medlemmar och sympatisörer som
har, eller skulle vilja ha, ett regel-
bundet löpmotionsprogram. Om
så är fallet borde vi träffas och se
vad vi kan göra för att stötta var-
andra. Man kan t ex redan nu
pricka in ett och annat motions-
lopp till nästa år: Lundaloppet på
S:t Hans backar, Skrylleloppet
med sin häftiga slutbacke och, för
finsmakare, finns alltid Lugi Mara-
ton frampå höstkanten. Men gi-
vetvis kan man också vara med i
den här tänkta gruppen utan att
tävla! Intresserade kan vända sig
till Finn Hagberg (12 90 98) och/
eller komma hem till honom på
Kyrkogatan 17 måndagen den
21.12 kl 19.30: lätt att komma
ihåg eftersom det är vintersol-
ståndet den dagen.

I LUND LÄSER VI VECKOBLADET

Nyheter 1982:

Annonspris: 1 kr sp/mm.

(fortfarande billigast i stan)

Lösnummerpris: 1 kr
(även i samband med Ny Dag-
försäljning).

Du har väl inte glömt att
förnya din prenumerering?
50 kr på pg 17 459-9!

Tack för i år. Vi kommer igen
efter alla helger, fredagen den
15:e Januari 1982.

URBAN*HELS*

FREDAG:

Ahmadu Jarr Sparta 22:00. På
Lilla teatern bjuds man på äkta
Brecht-Eisler-musik 19:30.

LÖRDAG:

Reperbahn Sparta 22:00.

Utställningar man ej bör missa
är Arenhill/Åberg på Konsthallen
och Chileutställningen på Stads-
hallen. Beställ dessutom biljetter
i god tid till Lilla Teaterns nyårs-
revy som går på Stadsteatern!

Varför inte
prenumerera på

en socialistisk miljödidskrift

Det finns ju

NATUR och SAMHÄLLE

Det ska komma ytterligare
2 nummer av årgång 1981,
så det kan vara idé att

PRENUMERERA NU PÅ ÅRGÅNG 1981!

30 kr/årgång (4 nummer)

postgiro 89 74 77-6

NAMNBYTE:

Monica Nymark (VBs ansv. utg.)
återtar sitt flicknamn Bondeson.

Extra medlemsmöte i VPK Lund
om utvecklingen i Polen.
Söndag den 20/12 kl 19.00.
Studiecirkelrum, Stadsbiblioteket.
Kallas endast på detta sätt!

KOMPOL startar på nytt mån-
dagen den 11 januari 1982 kl.
19.30 på Paritlokalen, Bredgatan
28. OBS! Kamrater i nämnder
och styrelser ombuds inkomma
med verksamhetsberättelser till
IB före den 31/12. OBS!

VPK IF. Sista träningen för i år
på Lerbäcksskolan. Lö 19/12
kl 16.

BLÅSORKESTERN repeterar
första gången 1982. Sö 10/1 kl 19
på Palæstra.

Välkomna till VECKOBLADETS
ÖPPNA REDAKTIONSMÖTEN.
Första mötet 12 jan kl 19 i VPK-
lokalen, Bredgatan 28. Allmän
diskussion om VB, samt te och
kaka. Alla välkomna.

REDAKTION FÖR DETTA NR:
Det ordinarie: Finn Hagberg
Kristina Lanthén, Jan Hinderson.
Bilagan: Lars Borgström, Olle
Teleman. Illustratörer: L-G Mann,
Inger Stenlund.

KONTAKTRED FÖR NÄSTA NR:
Olle Telemantel. 12 88 80.

MIDVINTERLÄSNING

Kyrkogårdar i Lund: En lustvandring i historien

Att lustvandring på kyrkogårdar stämmer till nostalgi. Det är väl därför som jag alltid gillat kyrkogårdar i synnerhet på hösten och vintern.

Ända in i döden förföljer oss klassamhället och manssamhället. Se på de stora familjegravarna där professorn, källarmästaren, husägaren, bonden, åbon NN vilar — och »dess hustru». När såg du en kvinnas familjegrav? Alla barnen som dog tidigt, tjänarinnorna . . . Det är lite tråkigt att man nuförtiden frångått bruket att på gravstenen tala om vem man var. Och inte är gravvårdarna roliga längre. Nu görs inte de huggna monumenten med vapensköldarna, trädstubbar i sten, gånggriftsimitationerna, relieferna. Idag pryds graven i bästa fall av en liten vit duva i plast, som patetiskt försöker hacka i graniten. Till all lycka finns det i Lund kvar flera gamla kyrkogårdar att flanera i.

Gör till exempel en liten vallfart till Klosterkyrkan med Lunds äldsta ännu i bruk varande kyrkogård med anor från medeltiden. Där finner du norr om kyrkan Bengt Lidforss' grav. Men leta noga! Den är ganska liten och lite undanskymd. Den har gravsten med namn, men tag i första hand sikte på björnbärsbusken som är planterad på graven. Lidforss doktorerade på björnbärsbuskar.

En annan kändis här är Lovisa Maria Hjelm, död 1850. Hon levde i nära hundra år och blev stammor till massor av skåningar. Om dessa har det skrivits en tjock släktbok, som blivit en av de svenska släktforskningsbiblar.

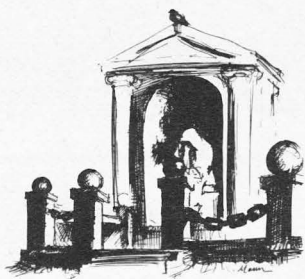
Inte långt därifrån ligger cirkusdirektören Madigan, Elviras styvfar, död »af brändsår som han erhöll under försök att rädda hustru och barn.» Fast egentligen lär han ligga i Gävle. Stenen har hamnat i Lund av okänd anledning.

Vart tar alla gamla kyrkogårdar vägen?

Man kan undra vad det blivit av alla de gamla kyrkogårdarna i Lund. På medeltiden fanns, som bekant, ett 20-tal församlingskyrkor i stan, de flesta med tillhörande kyrkogårdar. Runt domkyrkan var marken ända in på 1800-talet begravningsplats. Troligen övergavs de gamla kyrkogårdarna efter hand. Gravarna lades igen och benen samlades i behus. Tomtmarken användes till annat. Vid 1800-talets början återstod endast kyrkogården på Petriplatsen, de runt domkyrkan och Magle kyrkogård. Den sistnämnda låg mellan Maglegatorna, där historiska institutionen nu ligger. Det finns gamla lundabor som än idag kan vittna om att de sett vitnade ben sticka upp ur jorden. Vid 1800-talets början klagade de omkringboende över liklukten, den sista begravningsägd rum 1816. Sedan fick platsen långsamt förfalla.

Profanering undanbedes!

Petriplatsen upphörde att vara begravningsplats ungefär samtidigt med Magle. Senare sålde staden ut gravstenen för att tjäna en hacka. Köpare var bl.a. domkyrkorådet, som behövde sten till nya biskopshuset. Därefter fanns det planer på att göra begravningsplatsen till kreatursmarknad. Detta upprörde en av stadens stöttepelare, fabrikören J.P.Borg. Han skänkte Lund nuvarande Märtenstorget att användas till kreaturen och fick Petriplatsen donerad till Universitetet med villkor att platsen aldrig någonsin fick bebyggas eller profaneras. Därför fick inte nya stadsbiblioteket 130 år senare förlägga sin huvudingång över Petriplatsen (för att slippa den hiskeliga entrétrappan). Det skulle ha profanerat den gamla kyrkogården!

Domkyrkan dyr begravningsplats

En kyrkogårdskris kan anses ha uppstått i Lund omkring förra sekelskiftet. Vid slutet av 1700-talet började det anses lite obehagligt och ohygieniskt att ha kyrkogårdar mitt inne i stan, de skulle ut ur stadskärnan. I Lund var man inte heller nöjd med skötsel av de gamla kyrkogårdarna, även om det väl var lite skillnad dem emellan. Den finaste begravningsplatsen var sedan

Den högre utbildningen

och forskningen är en resurs för Lund och VB. Inte bara att de ger den senare stoff för kåserier — om än först i ett senare nummer, för det utlovade bidraget med ovanstående titel uteblev i sista stund, när rubriken redan var fastlimmad. Nej, här i stan finns också samlat en massa vetande som staden och den läsande allmänheten kan få del och glädje av.

I och med detta inleder VB — på det uteblivna kåseriets plats — sin språkspalt. »Ordmärkaren» är tänkt som en kollektivsignatur (förste medverkande är den lundensiske språkvetaren Ulf Teleman, nu verksam i Roskilde) till vilken VB-läsarna kan ställa politiskt färgade språkfrågor — och vad är inte politik?

I samband med August Palm-jubileet läste man ju om en del texter av Palm och andra gamla socialister. Och så gjorde man åter reflexionen: så enkelt, konkret, rakt och pregnant de skrev! Jämfört med politikerna i dag.

Var det politiska språket bättre förr, och i så fall varför? Eller är man möjligen offer för en synvilla?

Nostalgiker

»Politiskt språk» kan vara så mycket. Låt oss anta att det gäller offentliga, agiterande tal. »Förr i tiden» kan också vara lite av varje, men vi kan ju tänka på halvseket före den allmänna rösträtten. Och friskt språk, vad är det? Ja förslagsvis kan det få följande tre kännetecken: (1) det är enkelt och konkret, dvs dess ord benämner personer, saker, förhållanden som lyssnarna har nära kontakt med, (2) det är rakt, dvs det är inte fullt av hummanden och brasklappar som tar musten ur budskapet, (3) det slår huvudet på spiken, dvs formuleringarna fastnar i minnet.

Bygga ett nytt språk

Var då det politiska språket enklare och konkretare på August Palms tid? Kanske var det det, eftersom August Palm och många andra var tvungna att bygga upp ett nytt språk för att kunna visa hur samhället verkligen var och hur ett annat och bättre samhälle skulle vara inrättat. När det tidens arbetarpolitiker talade var de tvungna att nyttja vardagens ord, att ge dem nya och vidgade betydelse. Likadant måste frikyrkorna göra när de med ett icke-teologiskt språk ville uttrycka religiösa upplevelser. Viktigast av allt var kanske att dåtidens agitatorer mest arbetade med det muntliga ordet, ansikte mot ansikte med lem som måste komma till insikt.

Här har dagens politiker det svårare. För det första övertar de

ett välutvecklat språk, oavsett partifärg och grundhållning. I det senkapitalistiska samhället har detta politiska språk oundvikligen tagit färg av statsförvaltarnas språk. Heltidspolitikerna blir statsförvaltare själva och träffar mest andra statsförvaltare. De tappar kontakten med det icke-politiska språk varur deras eget tungomål kunde förnyas. Å andra sidan kan fräschheten i gångna tiders språk vara bedräglig. Avståndets fräschör är särskilt förrädisk i fråga om ord och uttryckssätt.

Inga inskränkande bisatser

Talade August Palm rakare? Säkerst gjorde han det, ty han angrep makten, förvaltade den inte. Rabulism och ärerörighet var bra kampmedel när man inte behärskade press och statsapparat. Allmänt sett gäller att det är lättare att stryka de inskränkande bisatserna om man står i icke-parlamentarisk opposition. Man behöver ju inte stå till svars vid nästa val för hur man uppfyllt sina löften i politisk handling. Parlamentarikern behöver marginaler för kohandel och kompromisser. Alltför tuffa uttalanden kan hon lätt få äta upp. Och så blir språkbruket lite tamt. (Som ersättning för gamla tiders mera äkta glöd hänger sig vissa åt uppblåst retorik — när det är helt riskfritt. Inga namn nämnda.)

En individuell konst

Pregnansen, då? Här kan vi inte tala om August Palms tid, bara om August Palm. Konsten att slå huvud på spiken är individuell. Vi kan inte gärna fråga oss om Sveriges August Strindberg var bättre förr. Det vore konstigt om politiker och andra hade blivit sämre att formulera sig på de sista hundra åren. Fortfarande sägs det ibland rätt sak på rätt sätt i rätt ögonblick: Nån djävla ordning etc.

Svaret blir alltså: Nja, jo förstesten.

Ordmärkaren

Satelliter och stjärnskrot

Nu börjar natthimlen över Lund bli tyst, inga sträckfåglar lockar däruppe längre. Då kan man med gott samvete övergå till deras ledfyrrar, fixstjärnorna, eller lyss till sfärernas harmoni. Kanske deklamera Shakespeare för sitt hjärtas dam, där hon travar fram vid ens sida, sömnig och frysande:

*Sit Jessica, look how the floor
of heaven
be thick inlaid with patines of
bright gold!
There's not the smallest orb
which thou beholdest
but in his motion like an angel
sings . . .*

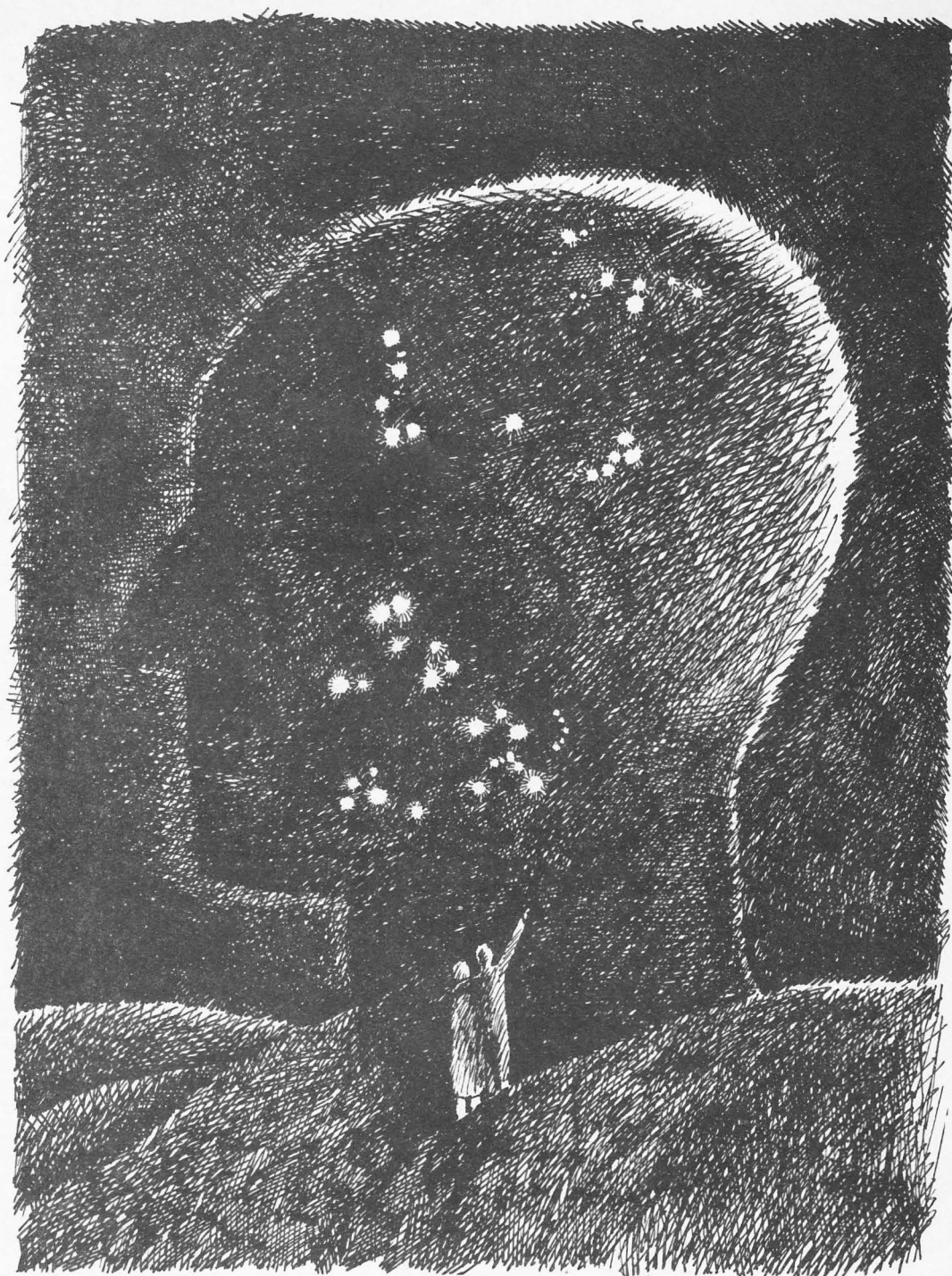
Vid midnatt står den stolta Cassiopeia nästan i zenit, ett "M" mitt över huvudet, ständigt stätt på flykt undan Neptunus' gruveliga hämnd. (Det är alltså *inte* moderaterna, som på nåt listigt sätt lyckats placera sitt partiemblem på firmamentet. Symboliskt bör hon snarare uppfattas som två V:n, som går arm i arm!) Upp åt Helsingör till sträcker Svanen, med den lysande Deneb i stjärtspetsen, och under högra vingen strålar den vita Vega i Lyran. Allt annat åt norr till är utplånat av det diffusa nattljuset från städerna.

Men i söder så mycket mer, främst Orion med Betelgeuze uppe i ena hörnet, den strålände Rigel längst ned i sydväst. Och i förlängningen av Orions bälte himlens ljusstarkaste stjärna: Sirius i Stora Hunden. Rakt ovanför Sirius den likaså starkt lysande Procyon i Lilla Hunden och paret Castor och Pollux i Tvillingarna. Och till höger om dem . . .

En sådan stjärnskådarnatt kan bli en mytologisk orgie, full av hemliga betydelser och dolda samband. Kommen till Tvillingarna slår det mig: det är naturligtvis Marx och Engels, som lyser däruppe! Procyon i Lilla Hunden är då Lenin och Sirius i Stora Hunden Stalin, en kortlivad vintergäst, som snart försvinner under horisonten. Kamp mellan manligt och kvinnligt pågår fortfarande under gamla förtecken: Orion är den manlige jägaren, Sjustjärnorna (som är målet för hans åtrå) det borgerliga kvinnoidealet; redan en smula suddigt, på väg ut ut blickfältet. M:et är naturligtvis Marilyn, men kan också tolkas som K - Kollontay. En ny konstellation på himlen, fortfarande på flykt, men omöjlig att fördriva från sin centralposition. Och mannen? Ja, kanhända kan han få åka runt Polstjärnan, mitt emot Cassiopeia, i sin trygga karl-avang?

Fantasin utflykt brått avbruten där av en skur av gröna streck, som slår in i atmosfären i norr, säkert kopparhaltigt skrot från en satellit, som återvänder till moderjorden. Usch, så mycket skit däruppe, omöjligt att se i ett försökande skimmer, omöjligt att kringskriva med myten! Så mycket viktigare då att vi gör denna sfär, från vilken bomberna, gaserna nedfallet hotar att överfalla oss, till hemvist också för våra målbilder, drömmar, förhoppningar!

Christer Persson

Ann Pontén

SWAPO YOUTH LEAGUE
(ungdomsrörelsen i Namibias
befrielseörelse)
samlar till en grundplåt för
att kunna ge ut en egen
tidskrift.

Vi i Lund vill hjälpa till
och bjuder därför på

NAMIBIA-FEST!

Vi samlas på Invandrar-
föreningens lokal Fakiren,
Bredgatan 5
fredagen den 18:e, kl. 19.00

Biljetterna kostar 30 kr
(förköp kan göras på
Bokcafé)

För biljetten får du bl.a.
god Namibisk mat
massor av Namibisk musik
att dansa till
Evald Mboende
(Swapomedlem) berättar
och visar bilder
Dessutom försäljning
(julkappstips?)

Arr: SWAPO i Lund,
och Lunds Afrikagrupp

Kooperationen
SEGER

Säljer ren mat:
—ingen konstgödning
—ingen besprutning
—inga kemiska tillsatser
till låga priser

Bankgatan 28
tel. 14 40 10

Kyrkogårdar i Lund: En lustvandring i historien

forts från sidan 1

medletiden inne under domkyrkans golv. Men där var det fullbelagt. Av det som fanns att tillgå, var Krafts kyrkogård (ungefär där Krafts torg nu är) den finaste med de dyraste platserna. Sämre var det säkert på begravningsplatsen norr om domkyrkan – Stora kyrkogården – det var fattigkyrkogården, där var det billigast. Den tredje kyrkogården var Laurentie kyrkogård, söder om domkyrkan.

Norra kyrkogården

Norra kyrkogården började projekteras 1805 och den första begravningsplatsen skedde 1816. »Norra» har många märkvärdigheter och är värd ett besök. De äldsta gravarna ligger alldeles vid ingången från Kung Oscars väg. Tegnergravarna är ett exempel på de äldsta, ett annat är Henric Schartaus gravplats. F.ö. ligger hela det dåtida etablissemanget tätt intill varnadar: Weibull, Billing, Flensburg, Berling... I döden värdigt utmärkt med skulpturer, porträtt, höga kors, anspråksfulla monument. Det är mode i gravstenar också. Stenarna från tidigt 1800-tal är ljusa, enkla, närapå lite klassicistiska. Vid 1800-talets slut blir minnesvårdarna anspråksfulla, individuellt designade med järnsmede, bilder reliefer, tecken och symboler.

Flyktinggravarna

Gå också till kyrkogårdens västra del, den som ligger närmast Kävingevägen. Där finns ett monument över de polska koncentrationslägerfångar, som kom till Lund 1945-46 och som dog här. På stenarna finner du namnen Ravensbruck och Auschwitz. Här finns också minnesmärken efter ryska krigsfångar, efter flyktingar från Italien, Jugoslavien, Ungern. Glöm dem inte.

Kyrkogårdsaktiebolaget

Nu skulle man väl tro att behovet av kyrkogårdar i Lund var tillfredsställt i och med tillkomsten av Norra kyrkogården. Det visade sig tyvärr snabbt att ingen ville ta på sig ansvaret för skötseln. Olika myndigheter, världsliga såväl som kyrkliga skylldes på varandra. Resultatet blev vanvård. Norra kyrkogården kom med tiden att anses olämplig för »anständiga lik». Under denna tid tjänade Klosterkyrkans församling en slant på att sälja gravplatser till utsocknes »bättre folk».

1845 bildades därför nya Kyr-

kogårds-Bolaget, ett aktiebolag för anläggandet av en privatkyrkogård i Lund. Förste man på teckningslistan var domprosten Reuterdahl. Bolaget tecknade aktier för inköp av den s.k. Buntheska lyckan, den plats där Östra kyrkogården nu finns.

I Sverige är denna typ av kyrkogårdsorganisation – kyrkogården som privatbolag – helt unik, troligen den enda i sitt slag. Men utomland finns det förstås. Aktierna var hundra och för varje aktie fick man en gravplats med utrymme för tio gravar, annan utdelninga lovades inte. Sålunda

reserverades 1000 gravar för aktieägarna, resten såldes till intresserade.

1883 övergick kyrkogården i stadens ägo, och häromåret skänkte staden hela anläggningen till kyrkan, alldeles gratis.

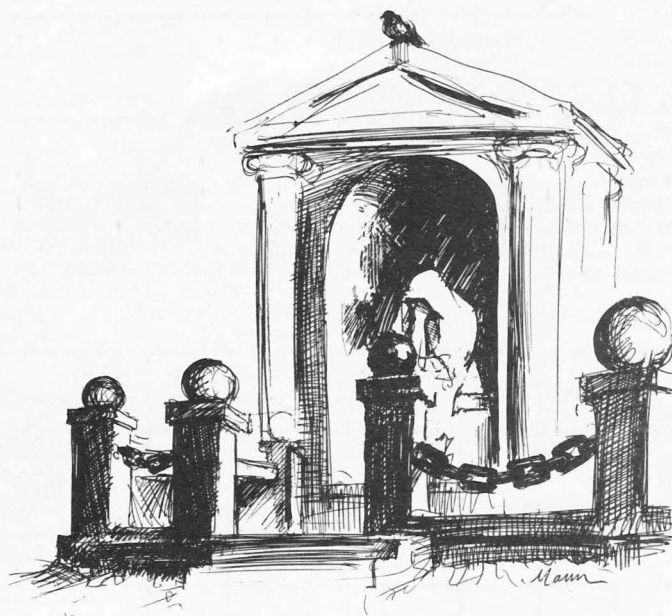
Östra kyrkogården är en vacker och trevlig promenadplats, med gamla höga träd och underliga gravar. Här hittar du bara kändisar. Jättemonumentet över biskop Agardh är värt begrundan. Eller du kan träna ditt latin med att översätta versen på Brunius grav. Missa inte Ripa, han som anlade Nöden. Många Gleerupar finns här, t.ex. majoren Sten Edvard Gleerup, som var den förste svensk som korsade afrikanska kontinenten och som kände slavhandlaren Tippu Tip. Här ligger också Karl August Hagberg, han som översatte Shakespeare till svenska.

Kyrkogårdsromantik

I stadens södra utkant finns en liten kyrkogård med alldeles speciell atmosfär. Vid Flackarpsvägen alldeles i närheten av Flackarps mölla hade St Lars en patientkyrkogård. Den anlades 1895. Ryktena om att den har varit pestkyrkogård är oriktiga, men offren för spanska sjukan lär ha jordats här. Begravningarna har upphört sedan många år. Idag ser här ut som det ska på en riktigt romantisk kyrkogård: små lutande gravkors här och där, höga susande träd, lite halvt förfallet, ensligt. Men med en vacker utsikt över stan, som gör platsen absolut värd en kvällspromenad och ett besök i skymningen. Och är man på det humöret, fortsatt kvällsvandringen bort till Flackarps bys gamla kyrkogård på andra sidan järnvägen. Samma stämning av vemod och tidens gång.

Vi skola alla den vägen vandra.

i

ËOD JUL OCH ËOTT NYTT ÅR!

Söder om Östersjön
visar
»den reala socialismen»
sina
ruttna tändar
i ett
varggrin

På allmän begäran: En favoritpris

En frivillig bokcaféstadares hågkomster

Bokcaféet hade under många år Lunds sämsta dammsugare. Större dammtussar fastnade med lätt-het i de slitna mattorna.

Sedan kom den nya fina apparaten, men den täpptes lätt igen p. g. a. av STORA gummiband, matrådar, gem och kapsyler.

En sak var bra, nämligen att dammsugarladden räckte till för hela kontorsutrymmet.

Ett tag fanns det så stora sop-påsar att de knappast gick ner i tunnorna. Sedan blev de så små att det blev svårt att tömma papper-skorgarna i dem.

Papperskorgarna, förresten, var

vanligen så överfulla att en del jox hamnade utanför.

Det var alltid trångt på kontoret och man fick lyfta undan papplådor, skor, böcker osv. när man skulle dammsuga.

Tappade prislappar var alltid förärgliga eftersom de klibbade fast på golvet och då fick man böja sig ner så det knakade i ryggen.

I början var Bokcaféet så gentilt att det bjöd alla kunder på pepparkakor – men det är klart, det blev litet smulor här och där.

Värre var det med fimpar och utbrända tändstickor. På grund av

stressen röktes det mycket och eftersom rökare tappar kondisen orkar dom aldrig tömma askkoppar efter sig.

Blommorna fick alltid kämpa för livet på Bokcaféet. Antingen fick de för mycket vatten eller för litet. Mest det senare.

Ibland – inte ofta – kom personalen för sent. Medan man väntade utanför kunde man stå och titta på något sönderslaget fönster t. ex..

Personalsammansättningen ändrades genom åren och med den den allmänna ordningen. Renligast var det på slutet när tjejrna

var i majoritet.

När man hade städlat kontorsutrymmena och rensat bland tidsskrifterna fick man kaffe och gårdagens bullar och/eller mackor. (Ibland tog man sig dock färskvara.) Man bläddrade litet förstrött i vänstertidskrifter samt åhörde personalens klagomål för att ekonomin var så dålig. Men så på slutet blev det liksom litet tystare och då förstod man det hela höll på att gå omkull.

Jaha, då har man städlat färdigt för den här gången.

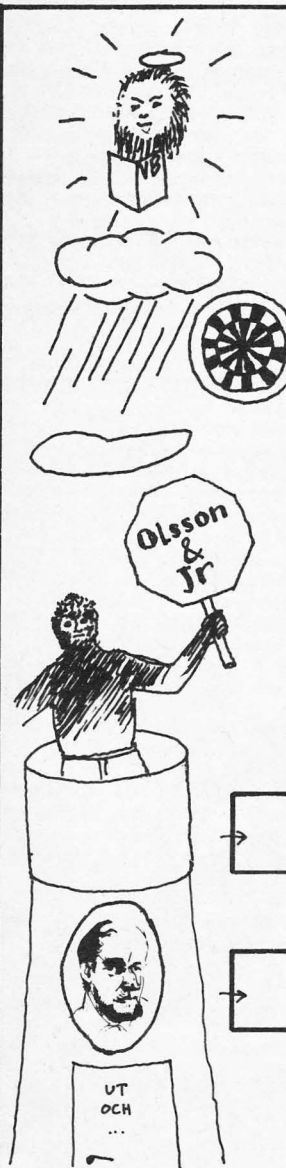
Finn

MIDVINTERKORSORD

När Kalle Anka är slut och gröten kallnat och barnen börjar slåss, då kan man låsa in sig och lösa Veckobladets stora Midvinterkorsord. Det bör påpekas att den stilige och stiliserade Marx läser Veckobladet regelbundet samt att skylthållaren till yrket är skorstensfejaremästare. Bland de som lämnat in ett korrekt löst korsord till Veckobladet, c/o VPK Lund, Bredg. 28, 222 21 Lund senast den 15/1 1982 lottar vi ut 3 bokpriser. Förra gången VB hade ett korsord, för tre år sedan, var det en som lämnade in en lösning, så passa på – ni har verkligen chansen!

Ansvariga för Midvinterläsningen var Lars Borgström och Olle Teleman
Bilder: Lars-Göran Mann, Ann Pontén och Inger Stenlund
Korsord: Olle Teleman

Kontakredaktör för nästa Midvinterläsning: -----

	GAMMAL LUNDA-BO	MIXTRAR	VÄLJER	VIS-BEFALLNING	EN LAPP	DÅLIG VANA	DYR HISTORIA	BAKTILL PÅ FARTYQ	TRAST-VILLA	I VATTNET SVEDENNES UNDERMÅLL
							SKÅNSK ROT			
							INLAGD FISK			
			STRIDS-FRÅGA				SUB-STANTIV OMBÄNDRING			
									TECKNARE	
									VILDKATT	
	LJUNGS GRANNE		UNDERTILL KITTLING							
					ENL-NORMALT SPRÅKBRUK	EJ MER ONKEL M. STUBA		KAJKAR TILL BORD		KAN VÄCKAS
				SVRUPP-HETSAD					FLITIG EN	
				BESTÄMMER AXENS KVALITET					KROPPS-DEL	
				BETALA T. STATEN						
		OCKSÅ VATTEN			M-PAR		FÖRBLIR OSYNLIGT			
		BETE			1:A, 2:A, 3:E...		SÖKER			
	FALSK NYHET					SÄNKTA				
	BREDVIN VEN					MER OCH MER				
						VARSE-BLI		HAR DEN FRIE KOMMIT	DEN TÖRSTIGES RADDNING	UTGÖR VI TILLSAMMANS EN
				OENIG-HET		ERÖVRA		VANTAR MÅNGA PÅ		
				DEL AV FÖRESTÄMM						
		KLASSISK STAD					HAR ALLA BARN			
		FÖDER RESANDE								
							SKOGENS SÄG-VASEN	OLJE-GRAD		
				VÄRDERA FÖR SKATT					FÖRMED-LAR NYHETER	